

Sbírka zákonů a nařízení státu československého.

Částka 32.

Vydána dne 30. května 1933.

Obsah: (85.—87.) **85.** Nařízení, kterým se upravují úrokové sazby smluvené mezi jinými věřiteli a dlužníky než peněžními ústavy a peněžními podniky. — **86.** Nařízení, kterým se mění a doplňují některé předpisy o úrazovém pojištění zaměstnanců v zemích Slovenské a Podkarpato-ruské. — **87.** Vyhláška, že Kuba vypověděla Madridskou dohodu o mezinárodním zápisu továrních a obchodních známek.

85.

Vládní nařízení

ze dne 29. května 1933,

kterým se upravují úrokové sazby smluvené mezi jinými věřiteli a dlužníky než peněžními ústavy a peněžními podniky.

Vláda republiky československé nařizuje podle § 15, odst. 2 zákona ze dne 2. března 1933, č. 44 Sb. z. a n., kterým se vydávají zvláštní předpisy o soutěži ve věcech peněžnictví a o úpravě úrokové úrovně:

§ 1.

Úrokové sazby, smluvené mezi jinými věřiteli a dlužníky než peněžními ústavy a peněžními podniky, upravují se s rozlišením mezi skupinami dlužníků a věřitelů a druhy závazků a pohledávek měrou, kterou uvádějí další ustanovení tohoto nařízení a tabulky 1. až 5. jeho přílohy.

§ 2.

(1) Každý závod (hlavní, vedlejší) společenstva (družstva) nebo podniku, u kterého se ukládají peníze na úrok (tab. 1. a 2.), jest vázán sazbami stanovenými pro obvod země, kde jest, a pro dotčený druh uložených peněz.

(2) Při zápůjčkách (tab. 3. až 5.) platí sazby stanovené pro dotčený druh zápůjčky (úvěru).

§ 3.

(1) Úrokové sazby v tab. 1. až 5. stanovené vyjadřují celoroční úrok účtovaný pololetně.

(2) U zápůjček dlouhodobých (anuitních a pod.) a u zápůjček směnečných rozumějí se tyto sazby při úrokování napřed, ve všech jiných případech při úrokování pozadu.

§ 4.

Úrokové sazby vztahují se na peněžité závazky (tab. 1. a 2.) a na peněžité pohledávky (tab. 3. až 5.), ať zní na měnu československou či cizí; nevztahují se však na zápůjčky (úvěry) do ciziny poskytnuté.

§ 5.

(1) Pokud není v dalších odstavcích 3 a 4 výslovně jinak ustanoveno, zahrnují úrokové sazby, stanovené pro členské úsporné vklady u spotřebních nebo jiných neúvěrných společenstev (družstev; čl. XLII, odst. 1 bankovního zákona ze dne 21. dubna 1932, č. 54 Sb. z. a n.) a pro peníze uložené u nepeněžních podniků na úrok (tab. 1. a 2.), vše; co závod takového společenstva (družstva) nebo podniku, který jest v dotčené zemi, smí ze vkladu dotčeného druhu nejvýše poskytovat, nabízet nebo slíbiti na úroku a vedlejším plnění. Takovým vkladem není majetkový vklad společníků veřejné obchodní společnosti, společníků (komanditistů) komanditní společnosti, společníka tiché společnosti, závodní podíl člena výdělkového a hospodářského společenstva (družstva) a vůbec peněz splacený na základní kapitál (akciový, kmenový a pod.) podniku.

(2) Peněz, uložený dodavatelem podniku, společníkem nebo jiným podílníkem na základním kapitálu podniku anebo vlastním zaměstnancem podniku, smí býti zúročen podle sazeb, které jsou stanoveny v tab. 2., pol. C) a D), pokud se týká podle sazeb v pol. E) a F) též tabulky, jen tehdy, je-li na jejich jméno

i osobu vázán. Toto ustanovení týká se peníze uloženého akcionářem jen, jde-li o společnost s akciemi na jméno a je-li akcionář zapsán v akciové knize.

(3) Záleží-li tento peníz z částek nevyplacené ceny dodaného zboží nebo z částek nevyplacených dividend, tantiem, presenčních známek a podobných peněz z podniku plynoucích anebo z částek nevyplacených mezd a jiných služebních požitků, smějí sazby, uvedené v odstavci 2, za podmínek tamže ustanovených překročeny býti až o $\frac{1}{2}\%$.

(4) Peníze zaměstnanců, které pocházejí výlučně z částek mzdy (služebních požitků), podle pracovní smlouvy povinně v podniku ponechaných, dále které jsou za trvání služebního poměru nevyověditelné a po jeho skončení se vrací a které také tvoří jistotu za škodu zaviněnou zaměstnancem v oboru jeho pracovních úkolů, jsou, předpokládajíc, že podnik vkladů od jiných osob nepřijímá, vyňaty z úrokové úpravy podle tohoto nařízení.

(5) Pod následky, které stanoví § 16, odst. 2 a § 18, odst. 1 zák. č. 44/1933 Sb. z. a n. pro překročování nejvyšších přípustných úrokových sazeb, jest zakázáno obcházeti ustanovení předešlých odstavců jakýmkoli způsobem, zejména převodem uloženého peníze na jiný vlastní závod v zemi s vyšší sazbou za skutečností nasvědčujících úmyslu poskytnouti vyšší jeho zúročení; převzetím placení daně rentové a jiných zákonných srážek; zúročením uloženého peníze, jako by šlo o zápůjčku, a pod. Je-li výplata peníze vázána výpovědí, jest v zásadě trvati na dodržení výpovědi; dojde-li přes to k výplatě peníze na požádání anebo ve lhůtě kratší než výpovědní, smí se tak bez následků porušení napřed vysloveného zákazu učiniti jediné s úrokovou srážkou, která se rovná rozdílu mezi sazbou pro peníz vázaný výpovědí a sazbou pro peníz bez výpovědi, zvýšenému o $\frac{1}{2}\%$ za dobu, o kterou dojde ku předčasné výplatě.

§ 6.

(1) Pokud není v § 7 výslovně jinak ustanoveno, zahrnují sazby ze zápůjček (tab. 3. až 5.) vše, co věřitel smí ze zápůjčky dotčeného druhu na dlužníku nejvýše požadovati, dáti si slíbíti nebo přijmouti od něho na úroku a vedlejším plnění.

(2) Pod následky, které stanoví § 16, odst. 2 a § 18, odst. 1 zák. č. 44/1933 Sb. z. a n. pro překročování nejvyšších přípustných úrokových sazeb, jest zakázáno obcházeti ustanovení předešlého odstavce jakýmkoli způsobem, zejména předstíráním podmínek, za kterých

úvěr jest vyňat z úrokové úpravy podle tohoto nařízení.

§ 7.

(1) U dlouhodobých zápůjček (anuitních a pod.) lze, kromě úroku a vedlejšího plnění podle sazby, ještě čítati jednou provždy poplatek nejvýš 1% ze zápůjčkového peníze.

(2) V sazbách, stanovených v tab. 4.

a) pro eskont směnek [pol. A) až D)], není zahrnut manipulační poplatek, který nesmí však býti vyšší než $2\frac{1}{2}\%$ ze směnečného peníze, nehledíc k době oběhu;

b) pro hypoteční zápůjčky [pol. F) až H)], není zahrnut poplatek ze záloh na stavební úvěry před poskytnutím hypoteční zápůjčky; tento poplatek nesmí však býti vyšší než $\frac{1}{4}\%$ čtvrtletně z peníze zálohou poskytnutého;

c) pro zápůjčky lombardní [pol. J)], není zahrnuta náhrada zvláštních výloh s vedením účtu v patrnosti a jeho kontrolou (poplatek evidenční, kontrolní); tato náhrada nesmí však býti vyšší než 2% pololetně ze zápůjčkového peníze.

(3) Smluvený úrok z prodlení smí býti vyšší o $\frac{1}{2}\%$ než sazby ze zápůjček (tab. 3. až 5.), ačli zákonný úrok z prodlení není vyšší.

(4) V sazbách ze zápůjček (tab. 3. až 5.) vůbec, zahrnuty nejsou: náhrada hotových výloh, náhrada za úschovu a správu jistot dlužníkem daných, odměna inkasní a domicilační ani odměna za mimořádné výkony, jako na př. za odhady při zápůjčkách hypotečních, kauční hypotékou zajištěných nebo stavebních; tyto náhrady a odměny smějí však býti účtovány jen ve výši obvykle takovým úkonům odpovídající, a pokud souvisejí s provozováním živnosti zastavárenské, jen v rámci sazeb úředně schválených.

§ 8.

Nepeněžními podniky, pro které platí úrokové sazby stanovené v tab. 2., rozuměti jest veškeré podniky ať jednotlivců či společenské, vyjma Národní banku Československou, poštovní spořitelnu, peněžní ústavy uvedené v § 2, odst. 1 zákona ze dne 10. října 1924, č. 239 Sb. z. a n., ve znění čl. XIV zák. č. 54/1932 Sb. z. a n., a peněžní podniky po rozumu čl. LII naposled dovolaného zákona.

§ 9.

Veřejnoprávními sociálně pojišťovacími ústavami, pro které platí úrokové sazby stanovené v tab. 3., rozuměti jest nositele nebo náhradní nositele veřejnoprávního sociálního

pojištění podle dotčených právních ustanovení.

§ 10.

Soukromými pojišťovnami, pro které platí úrokové sazby stanovené v tab. 4., rozuměti jest pojišťovací ústavy zřízené podle spolko-
vého zákona ze dne 26. listopadu 1852, č. 253 ř. z., a ministerského nařízení ze dne 5. března 1896, č. 31 ř. z., o zřizování, zařízení a hospodaření pojišťoven (pojišťovacího regulativu), pokud se týká, podle zákona ze dne 15. února 1922, č. 65 Sb. z. a n., kterým se doplňují a mění dosavadní předpisy o pojišťovnách, a vládního nařízení ze dne 19. října 1922, č. 307 Sb. z. a n., o zřizování, zařízení a hospodaření soukromých pojišťoven na Slovensku a v Podkarpatské Rusi (pojišťovacího regulativu), jakož i zdejší zastupitelstva cizích pojišťoven připuštěných k obchodování podle nařízení ze dne 29. listopadu 1865, č. 127 ř. z., a zákona ze dne 29. března 1873, č. 42 ř. z.

§ 11.

(1) Sazby, stanovené v pol. B) tabulky 5. pro zápůjčky, platí i pro všechny jiné smluvně zúročitelné pohledávky peněžité z poskytnutého úvěru (nedoplatek tržové ceny, úvěr vzešlý z dodávky zboží nebo z vykonaného díla a pod.), vyjma úvěry emisní.

(2) Sazbami v této tabulce stanovenými vázání jsou všichni věřitelé, ať jednotlivci či společnosti a právnické osoby (fondy) vůbec, ačli není věřitelem:

- a) některý z ústavů uvedených v §§ 9 a 10;
- b) Národní banka Československá;
- c) poštovní spořitelna;
- d) některý z peněžních ústavů uvedených v § 2, odst. 1 zák. č. 239/1924 Sb. z. a n., ve znění čl. XIV zák. č. 54/1932 Sb. z. a n., a peněžních podniků po rozumu čl. LII téhož zákona;

e) státní zástavní a půjčovní úřad;

f) kupec po rozumu obchodního zákona a vyhovuje-li této podmínce i dlužník; jestliže dlužníkem není kupec, není ani tu věřitel, který jest kupcem, těmito sazbami vázán, vznikl-li úvěr ze smlouvy kupní nebo dodávací anebo smlouvy o dílo.

§ 12.

(1) Toto nařízení nabude účinnosti dnem 1. června 1933.

(2) Úrokové sazby v tab. 3. až 5. stanovené nabudou účinnosti:

- a) při úrokové splatnosti napřed, až v příčině úroků splatných po dni 31. května 1933;
- b) při úrokové splatnosti pozadu, pouze v příčině úroků připadajících na dobu po témž dni.

(3) Po dobu platnosti tohoto nařízení pozbudou účinnosti ustanovení stanov ústavů, jichž se týká, a smluv, pokud se s ustanoveními tohoto nařízení nesrovnávají.

§ 13.

Toto nařízení provede ministr financí v dohodě s ministry průmyslu, obchodu a živností, vnitra, zemědělství, sociální péče a spravedlnosti.

Malypetr v. r.

Dr. Beneš v. r.	Dostálek v. r.
Černý v. r.	Dr. Hodža v. r.
Dr. Trapl v. r.	Bradáč v. r.
Dr. Dérer v. r.	Dr. Czech v. r.
Dr. Meissner v. r.	Dr. Spina v. r.
Dr. Matoušek v. r.	Dr. Franke v. r.
Bechyně v. r.	Dr. Šrámek v. r.

Příloha k vl. nař. č. 85/1933 Sb. z. a n.

Nejvyšší přípustné úrokové sazby:

a) ze členských úsporných vkladů u spotřebních a jiných neúvěrných společenstev

(družstev):

Tab. 1.

Ze vkladů		v obvodu země		
		České a Moravskoslezské	Slovenské	Podkarpatorské
		1.	2.	3.
bez výpovědi	A	až 3 ³ / ₄ %	až 4 ¹ / ₄ %	až 4 ¹ / ₂ %
s výpovědí aspoň 1 měsíční	B	až 4 ¹ / ₄ %	až 4 ¹ / ₂ %	až 4 ³ / ₄ %

Tab. 2.

b) z peněz uložených na úrok u nepeněžních podniků:

Z peněz uložených			v obvodu země		
			České a Moravskoslezské	Slovenské	Podkarpatorské
			1.	2.	3.
jinými než níže uvedenými osobami	bez výpovědi	A	až 3 ¹ / ₄ %	až 3 ¹ / ₂ %	až 3 ³ / ₄ %
	s výpovědí aspoň 1 měsíční	B	až 4%	až 4 ¹ / ₄ %	až 4 ¹ / ₂ %
společnsky (akcionáři a jinými podílčníky na základním kapitálu podniku) nebo dodavateli podniku	bez výpovědi	C	až 4 ¹ / ₄ %	až 4 ¹ / ₂ %	až 4 ³ / ₄ %
	s výpovědí aspoň 1 měsíční	D	až 4 ³ / ₄ %	až 5%	až 5 ¹ / ₄ %
vlastními zaměstnanci podniku	bez výpovědi	E	až 4 ¹ / ₂ %	až 5%	až 5 ¹ / ₄ %
	s výpovědí aspoň 1 měsíční	F	až 5%	až 5 ¹ / ₄ %	až 5 ¹ / ₂ %

c) ze zápůjček poskytnutých veřejnoprávními sociálně pojišťovacími ústavy:*)

Tab. 3.

Z e z á p ů j č e k			v celém státním území		
			u nositelů veřejnoprávního sociálního pojištění **)	u náhradních nositelů veřejnoprávního sociálního pojištění	
			1.	2.	
lombardních na cenné papíry sirotčí jistoty			A	až o $\frac{1}{4}\%$ nad lombardní sazbou Národní banky Československé, nejméně však $5\frac{1}{2}\%$	
státu, zemím, okresům, obcím a veřejnoprávními korporacím oprávněným ukládati dávky, jakož i zaručených státem, zemí, okresem neb obcí			B	až 6% ($6\frac{1}{4}\%$)	až $6\frac{1}{4}\%$
hypotečních v zákonné jistotě nebo státem zaručených	poskytnutých podle zákonů o stavebním ruchu na domy s nejmenšími byty po rozumu § 3 vl. nař. č. 66/1930 Sb. z. a n.		C	až $5\frac{1}{2}\%$ (6%)	
	jiných než u C uvedených	nejvýš 50.000 Kč	D	až $5\frac{1}{2}\%$ (6%)	až 6%
		nejvýš 100.000 Kč	E	až $5\frac{1}{2}\%$ ($6\frac{1}{4}\%$)	až 6%
		přes 100.000 Kč	F	až $5\frac{3}{4}\%$ ($6\frac{1}{4}\%$)	až $6\frac{1}{4}\%$
zálohových na hypotéky a jakýchkoli jiných než u A až F uvedených			G	až $6\frac{1}{4}\%$ ($6\frac{1}{2}\%$)	až $6\frac{1}{2}\%$

*) V sazbách v této tabulce stanovených zahrnuty jsou veškeré poplatky, náhrady a odměny až na ty, které výslovně uvádí § 7, odst. 1, 3 a 4 tohoto vl. nař.

**) Odlišné sazby v závorkách platí jen pro Zemskou úřadovnu pro pojištění dělníků na Slovensku a Podkarpatské Rusi v Bratislavě.

d) ze zápůjček poskytnutých soukromými pojišťovnami: *)

Tab. 4.

Ze zápůjček			v celém státním území	
v eskontování směnek schopných reeskontu u Národní banky Česko-slovenské	s dobou oběhu do 100 dnů	znějících na 5000 Kč a více	A	až 1 ¹ / ₄ % nad dočasnou eskontní sazbou Nár. banky Čsl.
		drobnějších	B	až 2 ¹ / ₄ % nad dočasnou eskontní sazbou Nár. banky Čsl.
	s delší dobou oběhu	znějících na 5000 Kč a více	C	až 2 ¹ / ₂ % nad dočasnou eskontní sazbou Nár. banky Čsl.
		drobnějších	D	až 3 ¹ / ₂ % nad dočasnou eskontní sazbou Nár. banky Čsl.
státu, zemím a jiným veřejnoprávním korporacím a fondům			E	až 6%
dlouhodobých hypotečních v zákonné jistotě nebo zajištěných státní zárukou	nejvýš 50.000 Kč		F	až 6%
	nejvýš 100.000 Kč		G	až 6 ¹ / ₄ %
	přes 100.000 Kč		H	až 6 ¹ / ₂ %
lombardních na cenné papíry sirotčí jistoty			J	až 6 ¹ / ₂ %
na vlastní pojistky životní			K	až 7%
jakéhokoli jiného druhu			L	až 7 ¹ / ₄ %

*) V sazbách v této tabulce stanovených zahrnutý jsou veškeré poplatky, náhrady a odměny až na ty, které výslovně uvádí § 7 tohoto vl. nař.

Tab. 5. e) ze zápujček poskytnutých jinými věřiteli (§ 11 tohoto vl. nař.): *)

Ze zápujček		v celém státním území
hypotečních v zákonné jistotě nebo zajištěných státní zárukou	A	až 6 ³ / ₄ %
jakéhokoli jiného druhu	B	až 8 ¹ / ₂ %

*) V sazách v této tabulce stanovených zahrnuty jsou veškeré poplatky, náhrady a odměny až na ty, které výslovně uvádí § 7, odst 1, 3 a 4 tohoto vl. nař.

86.

**Vládní nařízení
ze dne 26. května 1933,
kterým se mění a doplňují některé předpisy
o úrazovém pojištění zaměstnanců v zemích
Slovenské a Podkarpatoruské.**

Vláda republiky Československé nařizuje podle čl. III zákona ze dne 12. srpna 1921, č. 300 Sb. z. a n., kterým se mění některá ustanovení zákona o úrazovém pojištění dělníků:

Čl. I.

Ustanovení § 43 zák. čl. XIX/1907, o pojištění průmyslových a obchodních zaměstnanců pro případ nemoci a úrazu, ve znění § 10 vládního nařízení ze dne 14. července 1922, č. 199 Sb. z. a n., mění a doplňuje se takto:

§ 1.

Odstavec druhý mění se takto:

(²) Podnikatelé jsou povinni zaplatiti u Zemské úřadovny pro dělnické pojištění v Bratislavě tarifní pojistné do 14 dnů po uplynutí každého příspěvkového období určeného stanovami a připojiti výpočet o výši pojistného za uplynulé příspěvkové období.

§ 2.

Za odstavec druhý vsune se jako odstavec třetí nové ustanovení tohoto znění:

(³) Do stanov Zemské úřadovny pro dělnické pojištění v Bratislavě buďte též pojata ustanovení o období příspěvkovém. Stanovy

mají obsahovati také potřebná ustanovení o formě a obsahu zpráv, jež podle platných právních předpisů mají podnikatelé úřadovně podávati, a o výpočtech a výkazech, jež jí mají předkládati, jakož i o tom, jak úřadovna má tyto zprávy, výpočty a výkazy dostávati.

Čl. II.

Zastaví-li se provozování podniku pojištění podrobeného, má to podnikatel do osmi dnů úřadovně oznámiti. Zároveň s tímto oznámením zapláceno buď u úřadovny pojistné za čas od posledního statutárního období příspěvkového prošlý a budiž připojen výpočet.

Čl. III.

Pokud jednotlivá ustanovení právních předpisů, platných v zemích Slovenské a Podkarpatoruské a upravujících tutéž látku, byla by v rozporu s ustanoveními tohoto nařízení, pozbývají platnosti dnem jeho účinnosti.

Čl. IV.

Nařízení toto nabývá účinnosti dnem vyhlášení; provede je ministr sociální péče v dohodě se zúčastněnými ministry.

Malypetr v. r.

Černý v. r.	Dostálek v. r.
Dr. Trapl v. r.	Bradáč v. r.
Dr. Dérer v. r.	Dr. Czech v. r.
Dr. Meissner v. r.	Dr. Spina v. r.
Dr. Matoušek v. r.	Dr. Franke v. r.
Bechyně v. r.	Dr. Šrámek v. r.

87.

**Vyhláška ministra zahraničních věcí
ze dne 20. května 1933,
že Kuba vypověděla Madridskou dohodu
o mezinárodním zápisu továrních a ob-
chodních známek.**

Kuba vypověděla dne 22. dubna 1931 do-
hodu o mezinárodním zápisu továrních a ob-
chodních známek, uzavřenou dne 14. dubna

1891 v Madridu, revidovanou dne 14. prosince
1900 v Bruselu a dne 2. června 1911 ve Wa-
shingtonu. Dohoda pozbyla podle čl. 17b Pa-
řížské unijní úmluvy pro Kubu účinnosti
dnem 22. dubna 1932.

Tím doplňuje se vyhláška ministra zahra-
ničních věcí ze dne 6. října 1921, čís. 365 Sb.
z. a n., a ze dne 11. července 1931, čís. 128
Sb. z. a n.

Dr. Beneš v. r.
